

er regeringens erklærede målsætning, at der skal flere og bedre sociale tilbud til de sindslidende. Fremrykningsudvalgets forslag om flere botilbud, væresteder, undervisnings- og beskæftigelsestilbud skal opfyldes inden udgangen af 1996. Det fremgår jo også af statusrapporten for 1995, og her vil man fra regeringens side følge den udvikling meget tæt.

Partierne bag satspuljeforliget har ved udmøntning af satspuljen for i år og de kommende 3 år givet den sociale indsats for sindslidende og udstødte et meget betydeligt løft, og det er til denne gruppe, vi har afsat de 775 mio. kr. over de næste 4 år. De to største poster er flere og bedre botilbud til sindslidende og gennemførelse af støtte- og kontaktpersonordningen som et landsdækkende tilbud.

I fortsættelsen af fremrykningsindsatsen skal der fortsat ske en kvantitativ udbygning og en kvalitativ udvikling af indsatsen på boområdet i de kommende år. Der er også via satspuljen afsat midler til at støtte denne udvikling. Det drejer sig om 50 mio. kr. i 1996 og 100 mio. kr. i hvert af de følgende 3 år.

Sigtet er for det første, at der bliver skabt relevante døgntilbud med social- og behandlingsmæssig støtte til hele gruppen af meget vanskeligt stillede sindslidende. Det kan være i form af refugier til sindslidende, hvor den sindslidende både har mulighed for at leve en privat tilværelse og for at få hjælp og støtte døgnet rundt.

Midlerne kan også anvendes til etablering af drifts- og støttecentre, støttecentre i forbindelse med bofællesskaber og til etablering af et antal akutboliger, f.eks. i tilknytning til væresteder, så alternativet ikke altid behøver at være hospitalsindlæggelse.

Socialministeriet forhandler i øjeblikket med de kommunale parter om den konkrete udmøntning af satspuljemidlerne, f.eks. om forskellige modeller for både etablerings- og driftstilskud. Forhandlingerne blev indledt umiddelbart før jul og forventes afsluttet senere i denne måned. Partierne bag satspuljeforliget vil naturligvis få forelagt det forhandlingsresultat, som de kommunale parter kan støtte.

Støtte- og kontaktpersonerne arbejder for at opbygge og sikre kontakten til mennesker med sindslidelser. Ved at formidle og forbedre kontakter øger støtte- og kontaktpersonen værdien af de tilbud, der i øvrigt kan gives. Støtte- og kontaktpersonen skal virke sammen med pårørende og andet personligt netværk og samarbejde med de øvrige kommunale og amtskommunale tilbud, herunder ikke mindst distrikts-

psykiatrien.

Baggrunden for initiativet var jo en konstatering af, at mange sindslidende lever isoleret, og at mange heller ikke kan få hverdagen til at hænge sammen. Så der er brug for personer, som har evnen til at etablere kontakt til de isolerede sindslidende, og som samtidig gerne vil yde den personlige støtte på de sindslidendes egne betingelser.

I 1993 begyndte forsøgsordningen med støtte- og kontaktpersoner til sindslidende. Ideen til det forsøg kom oprindeligt fra Landsforeningen Sind. Forsøgsordningen omfattede 18 forskellige projekter spredt ud over hele landet. Ud over disse 18 projekter, støttet via Storbypuljen, har 145 kommuner indberettet til Socialministeriet, at de har støtte- og kontaktpersonordninger i kommunen. Der har således vist sig at være et stort behov for en kontaktskabende indsats på området. En indsats, som man decentralt allerede er gået i gang med.

Med udgangspunkt i de positive erfaringer med forsøgsordningen vil socialministeren fremsætte lovforslag om en generel støtte- og kontaktpersonordning for sindslidende. Regeringen sigter mod, at en sådan generel ordning kan træde i kraft allerede 1. august 1996. Bl.a. på baggrund af forliget om satsreguleringspuljen vurderer regeringen allerede, at der her i Folketingssalen vil kunne findes bred opbakning bag en kommende landsdækkende ordning. Der er over satspuljen afsat midler til at dække ekstraudgifterne i amtterne og kommunerne ved gennemførelsen af ordningen. Det drejer sig om 25 mio. kr. i 1996 og 60 mio. kr. i hvert af de følgende 3 år.

I den samlede indsats for de sindslidende spiller psykiatriloven selvfølgelig en meget central rolle, for den regulerer både frihedsberøvelse og anden tvang over for personer, der er indlagt på psykiatriske afdelinger på sygehuse. Loven er fra 1989, og de væsentligste nydannelser i loven vedrører de områder, som har med forebyggelse og retssikkerhed at gøre. I 1989 blev der bl.a. indført regler om behandlingsplaner, patientrådgivere og et særligt klagesystem.

Sidste sommer vedtog Folketinget et lovforslag fra Justitsministeriet om revision af loven i folketingsåret 1996-97. Revisionen forberedes for tiden bl.a. ved en videnskabelig undersøgelse, psykiatrilovsundersøgelsen, og formålet med den er at belyse, hvordan loven, herunder de nye klagerregler og patientrådgiverordningen, har fungeret i praksis. Det vil så også blive